

TATAI –
TÓVÁROSI

HARANGSZÓ

A GYÜLEKEZET ÜNNEPI ÉRTESEITŐJE

Alapítva: 1995. Megújítva: 2004.

XIX. évfolyam 2. sz. – 2023. Pünkösöd

Isten Lelke vezet

„Akiket pedig Isten Lelke vezérel, azok Isten fiai”. (Római levél 8. rész 14. verse)

Biztosan a legnehezebben felfogható ünnepünk pünkösöd, a Szentlélek kitöltetésének ünnepe. A Lélek ugyanis megfoghatatlan, ráadásul nem is mi döntjük el, hogy mikor érkezik, vagy éppen mikor nem, hanem ez teljes egészében Istentől függ. Mi kérhetjük a Szentlelket a mi Istenünkől, de ugyanakkor hisszük, hogy Lelkével az Övéit meg is ajándékozza.

Ha a Szentlélek maga megfoghatatlan is, az Ő hatása a mi életünkben viszont már látható. A Római levélnek ez a rövid mondata is ezt adja elénk. Isten Szentlelkének látható munkája az, hogy vezeti a mi életünket. Olyan Ő, mint egy belső iránytű, amely megmutatja mindig azt az irányt, ami Isten felé vezet. Hogyha a döntéseinket, az életünk út-választásait Hozzá igazítjuk, akkor biztosan megtaláljuk azt az irányt, amin a lelkünk békességet, nyugalmat, erőt, reménységet talál.

Isten Lelke vezet. Mennyire egyszerűen hangzik, és közben mennyire nehéz. Egyszerűen hangzik, hiszen csak annyi kell a helyes út megtalálásához, hogy hallgassunk a Szentlélek hangjára. Közben pedig hihetetlen nehéz, mert annyi minden más hang is ott van a lelkünkben. Ott van a saját vágyainknak, elképzeléseinknek a hangja. Én azt gondolom, hogy nekem valamilyen út lenne a legjobb, közben pedig nem vagyok kíváncsi arra, hogy Isten szerint is ez lenne-e a leginkább megfelelő. Én azt gondolom egy útról, hogy nekem az biztosan nem jó, mert én nem akarom, közben pedig előfordulhat, hogy az általam nehéznek, elképzelhetetlennek, akár még fájdalmasnak is látszó út az, amin megtalálom az életem kiteljesedését. Aztán a hangok között ott van az, amit mások mondanak. Tanácsokat adnak, hogy mit tegyünk. Sokszor csak a partvonalon kívülről kiabálnak be, hogy megmondják nekünk azt, ami biztosan jó, pedig nem is látják pontosan az életünket. És a hangok között ott vannak azok is, amelyek kifejezetten rossz irányba akarnak vinni bennünket. Amikor nem számít senki és semmi más, csak az „ÉN”, annak a megvalósítása és kiteljesítése. Amikor ragyogó és szép utat kínálnak fel nekünk, és látjuk, hogy az biztosan ellenkezik Isten akaratával. Ezek között a hangok között pedig ott van Isten Szentlelkének a hangja is, amelyik vezetni, irányítani szeretne bennünket arrafelé, amin örömmel és boldogan haladhatunk.

Mondhatnánk, hogy ez ettől kezdve lehetetlen küldetés. Csakhogy Isten olyan szépen kitalálta azt, hogy akik a Lélek vezetését követik, azok megtalálják az úton a megerősítő jeleket is. Érezzük az áldást az úton. Érezzük, hogy a lelkünk békességben van. Érezzük, hogy jó helyen vagyunk, hogy jó úton járunk. Egyik lelkészünk szokta mondani, hogyha minden egy irányba mutat, akkor ott engednünk kell Istennek, mert hisszük, hogy azt Ő készítette elő, hogy könnyen felismerhessük azt, ami az Ő vezetésének felel meg.

Ilyenkor azonban, amikor Isten útját és vezetését keressük, és valami túl szépnek látszik ahhoz, hogy igaz legyen, akkor feltesszük a kérdést: Nem csak a képzeletünk játszik velünk? Még erősebben úgy tesszük fel a kérdést, hogy nem csak a Sátán akarja elhitetni velünk, hogy minden rendben van, hogy aztán rossz irányba vigyen minket?

„Akiket Isten Lelke vezérel, azok Isten fiai.” Akik engedik, hogy Isten vezesse őket, vagyis engedelmesek, azok Istennek gyermekei. Ugyanakkor, ha megfordítjuk a mondatot, akkor is az igazságot kapjuk. Akik Isten gyermekei, azokat Isten Lelke vezeti. Akkor érthetjük meg, hogy milyen formában vezet, hogy merre vezet minket Isten, hogyha gyermekei vagyunk. Vagyis befogadjuk Őt az életünkbe. Átadjuk a vezető szerepet. Képletesen szólva az életünk kormányától, a vezető ülésből kiszállunk, beülünk a hátsó ülésre, és beengedjük Istent a kormány mögé. Ő döntse el, hogy merre megyünk. Ő határozza meg a sebességet, az útvonalat. Az Ő kezében legyen az, hogy a gyorsabb, vagy a rövidebb, vagy éppen a leghosszabb útvonalon vezet minket. Ő határozza meg, hogy hol vannak megállók, azok mennyi ideig tartanak. Isten gyermekei azok, akik ezt a vezető szerepet átadják.

Isten gyermekei azok, akik Jézus Krisztust, a világ világosságát a lelkükbe befogadják. Akik Vele tartják aktívan a kapcsolatot. Akik tudják, hogy minden szépet, minden szeretetteljest, minden békességest Neki köszönhetnek. Akik biztosak abban, hogy az életük értelme, az életük középpontja csak Krisztus lehet.

Az ilyen gyermekeket pedig Isten vezeti, és akiket Isten Lelke vezet, azok Isten gyermekei. Tapasztaljuk meg minden egyes napunkban Isten Lelkének vezetését!

Dr. Szabó Előd lelkipásztor

Ünnepi istentiszteletek

Tóvárosi Kistemplom (Somogyi B. u. 5.)

Május 28. Pünkösdvasárnap 09.00 (úrvacsora)

Május 29. Pünkösdhétfő 09.00

Tata, Református Templom (Kocsi u. 15.)

Május 28. Pünkösdvasárnap 10.00 (úrvacsora)

Május 29. Pünkösdhétfő 10.00 (úrvacsora)

Anyakönyvet lapozgatva

A keresztség sákramentumában részesült:

2023. március 12. Uher Nolen

2023. március 26. Lakatos Lilla

2023. április 10. Józsa-Altrichter Alexander Márk

2023. április 16. Gyürki Elizabet

Akikért a harang szólt...

2023. márc. 20. Hercegh Ildikó Erzsébet (72 éves)

2023. márc. 27. Gulyás Ferenc (55 éves)

2023. márc. 31. Kosztolányi Sándorné Zagyva Vilma (87 éves)

2023. április 5. Sándor Zoltán (43 éves)

2023. április 11. Hunyadi Imre (83 éves)

2023. április 17. Beke Ferencné Mészáros Gizella (88 éves)

2023. április 24. Pálkás Magdolna (83 éves)

Konfirmációi fogadalmat tett:

2023. február 26. Henézi Rebeka

Házasságukra Isten áldását kérték:

2023. április 22. Vadász Ferenc és Molnár Ágnes

*Isten vigasztalása legyen
elhunyt testvéreink
itt maradt gyászoló szeretteivel!*

„Az Úr pedig napról napra növelte a gyülekezetet”

Csaknem minden pünkösti istentiszteleten halljuk az első pünkösd történetét: „Akik pedig hallgattak a szavára, megkeresztelkedtek, és azon a napon mintegy háromezer lélek csatlakozott hozzájuk” (Apostolok Cselekedetei, 2,41).

A folytatás jelzi az ösgyülekezet számszerű fejlődésének az irányát is: „dicsérték Istent, és kedvelte őket az egész nép. Az Úr pedig napról napra növelte a gyülekezetet az üdvözlőkkel” (Apostolok Cselekedetei 2,47).

Néhány fejezettel később már azt olvassuk: „azok közül, akik hallgatták az ígét, sokan hittek, és a hívő férfiak száma mintegy ötezerre nőtt” (Apostolok Cselekedetei, 4,4).

Ma már mindig az eredmény a fontos, nem? A „jó statisztika” mindent megmagyaráz!

De azért az Apostolok Cselekedeteiről írott könyvre mégsem „foghatjuk rá”, hogy a mai kor szellemében született volna. És a szerzője, aki a harmadik evangéliumot is megírta, mégis fontosnak tartotta a számok rögzítését is.

Ha ezt a változást összehasonlítjuk a keresztyénség XX. századi létszámváltozásával, el kell gondolkoznunk. A XX.

század elején a Föld népessége egy milliárd volt. A fele, ötszáz millió volt a keresztyének száma (50 %). A XXI. század elejére a keresztyének száma is megnégyszereződött: bő kettő milliárd ember vallja magát Jézus tanítványának. De a Föld népessége a nyolcszorosára nőtt, túllépte a nyolcadik milliárdot. A keresztyének arányszáma eszerint 25 %.

De már az Ószövetségben is megüzente Isten Elizeus próféta aggódó szolgájának: „Ne félj, mert többen vannak velünk, mint ővelük...” (1 Királyok 6,16).

A „refo 500” alkalmával sok dunántúli református templomban, a miénkben is márványba vésve jelent meg az üzenet: „Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz” (Zsidókhöz írt levél, 13,8). Ő ugyanaz maradt. Ma is ugyanaz, aki akkor „napról napra növelte a gyülekezetet”.

Csak nem bennem, csak nem bennünk volna a hiba? A 2022. évi hazai népszámlálás eredményei vajon mennyi „hibapontot” találtak-találnak majd bennünk?

Dr. Márkus Mihály
nyugalmazott püspök-lelkipásztor

Presbiterválasztásra készülünk

Hat évente minden magyarországi református gyülekezetben presbiterválasztásra kerül sor. Az addig hivatalban lévő presbiterok mandátuma lejár, és új presbitériumot választanak egyházközségeink. A jelenlegi presbitérium hivatali ideje idén december 31-én lejár, így a nyári-őszi időszakban zajlik gyülekezetünkben is a presbiterválasztáshoz kapcsolódó jelölési-választási folyamat.

A döntések sorát március végén kezdte meg presbitériumunk, amikor 2024. január 1-től 12 főben határozta meg a testület létszámát. Ezt a döntésünket az egyházmegyei közgyűlés jóváhagyta, így az véglegessé vált, és ebben a létszámkeretben lehet tervezni az elkövetkező választási folyamat során. Tekintve, hogy a 12 főben a gyülekezet 2 megválasztott lelkipásztora is benne van, így az idei évben 10 presbitert jelölhet és választhat meg az egyházközségi közgyűlés.

Az időpontok tekintetében úgy tervezzük, hogy május 31-én megválasztásra kerül a választási bizottság, amely az elkövetkező hat évben felügyeli és szervezi az egyházközség valamennyi jelölési és választási folyamatát. A bizottságot június 4-én a gyülekezetnek is bemutatjuk, így mindenki tudhatja, hogy kihez kell fordulnia, hogyha a választással kapcsolatban kérdése van.

Ezt követően, még június-július folyamán valamilyen formában megkeressük a gyülekezet választásra jogosult tagjait, vagyis azokat, akik a választói névjegyzékben szerepelnek, és megkezdjük a javaslatok összegyűjtését a presbiter-jelöltek személyére nézve. Presbitériumunk szeptember 6-án fogja véglegesíteni a jelöltlistát, és így a választási folyamat a záró folyamatába lép. Szeptember utolsó vasárnapján a gyülekezet tagjaival is megismertetjük a presbiter jelölteket, és személyesen bemutatjuk őket, majd október 8-án megtartjuk mindkét istentiszteleti helyen, tehát 9 órától a Tóvárosi Kistemplomban, 10 órától pedig a Templomban egyházközségi választói közgyűlésünket. A presbiterválasztási folyamat záró pillanata az lesz, amikor december 17-én, ádvent harmadik vasárnapján az újként megválasztott presbiterok esküt tesznek, a presbiteri tisztséget folyamatosan betöltőket pedig tisztségükben megerősítjük. 2024. január 1-től így már teljes jogkörrel kezdheti meg működését az új presbitérium.

Természetesen egy presbiterválasztás nem csak technikai kérdés, nem csak arról szól, hogy ki milyen tisztséget tölthet be a gyülekezetben. Ez a választás arról is szól, hogy mennyire tudjuk felismerni, megérteni és elfogadni a mi Istenünk útmutatását, akaratát gyülekezetünkre nézve. A Szentírás ugyanis arra tanít bennünket, hogy azok, akik Jézus Krisztus tanítványai voltak, azok számára az elsődleges nem a tisztségük volt, hanem a hitük. Hittek abban, hogy az a Jézus, aki Betlehemben megszületett, majd felnőve Isten hatalmát mutatta meg az emberek között csodáival és tanításával, az a Jézus, akit aztán megfeszítettek, mint egy közönséges bűnözőt, az a Jézus halálát követően a harmadik napon feltámadt, most is él, és jelen van a szívünkben, az életünkben, családjainkban, gyülekezetünkben. A mi Urunk Jézus Krisztus azért szólít meg és hív el minket, hogy az életünket teljes engedelmességgel átadjuk neki, és igyekezzünk mindent úgy megtenni, hogy az igazodjon az Ő elképzeléseihez.

Ezt a tervet, ezt az elképzelést gyülekezetünkkel kapcsolatban is meg kell keresnünk, hogy ahhoz tudjunk igazodni. Éppen ezért a presbiterválasztás teljes folyamata imádságos szívvel végbemenő folyamat. Ahogyan Máttyás apostol megválasztása előtt a tanítványi közösség imádkozott, hogy „*Urunk, minden szívnek ismerője, te mutasd meg, hogy (...) melyiket választottad magadnak, hogy megkapja ebben a szolgálatban, az apostolságban a helyet, (...) hogy az őt megillető helyre jusson*” (Apostolok Cselekedetei 1. rész 24-25. verse), hasonlóan kell nekünk is imádkoznunk, hogy felismerjük azt, hogy a szívüket ismerő Isten kit választott magának, hogy a Tatai Református Egyházközségben a következő hat évben presbiter legyen.

Arra kérjük tehát gyülekezetünk minden tagját, hogy már most kezdjünk el imádkozni azért, hogy felismerhessük Isten szeretettel elkészített tervét, hogy olyan presbitereket tudjunk választani, akik hitükkel, életükkel arról tanúskodnak, hogy Jézus Krisztus él, és megváltott minket. Imádkozzunk azért, hogy olyan testület állhasson össze, amelyik az egyházközség minden ügyét, a lelkieket is és a külső dolgokat is tudja úgy tervezni, szervezni, hogy mindenben megjelenjen a mi Urunk vezetése. Imádkozzunk azért, hogy olyan presbiteraink legyenek, akik életüket, erejüket és idejüket odaszánják Jézus Krisztus szolgálatára úgy, hogy annak a tatai gyülekezet legyen a színtere. Erre a folyamatra kérjük Isten áldását!

Dr. Szabó Előd lelkipásztor

Veni sancte spiritus (Babits Mihály fordítása)

**Jöjj Szentlélek Isten, jöjj s áraszd ki a mennyekből fényességed sugarát!
Jöjj, ki árvák atyja vagy, jöjj, ki szívek lángja vagy, ajándékos jóbarát!**

**Jöjj áldott vigasztalás, drága vendég, lelkitárs, legédesebb enyhülés:
fáradtságra nyugalom, hőség ellen oltalom, zokogásban könnyülés!**

**Jöjj és töltsd be híveid legtitkosabb szíveit, boldogító égi tűz!
Semmi, semmi nélkülöd az emberben nem lehet, semmi tiszta, semmi szűz.**

**Mosd, amit a szenny belep, öntözd, ami eleped, seb fájását csillapítsd;
ami dermedt, élesztgesd, ami fagyos, melengesd, ami hibás, igazítsd!**

**Benned minden bizalom! Osszad, osszad pazon hét szent ajándékodat:
adj érdemre jobbulást, üdvösséges kimúlást, s örök vigasságot adj!**

Házasrandin jártunk

Harmadszor került megszervezésre a Házasrandi sorozat a Tatai Református Gyülekezetben, idén 9 házaspár részvételével. Reménység szerint a következő év elején ismét lehet majd jelentkezni a házaspároknak, néhány visszajelzés, beszámoló álljon most itt kedvesinálónak.

Mónika beszámolója:

Nem vagyunk régóta házasok, de az utóbbi év megviselt bennünket. Haláleset, anyagi gondok. Hol közelebb kerültünk egymáshoz, hol eltávolodtunk. Éreztem, hogy valamit tenni kellene. És jött egy lehetőség, egy üzenet és jelentkezünk. Szerencsére... Először kicsit kételkedve álltam ehhez a randihoz, sajnos volt már rossz tapasztalatom református gyülekezethez.

Már az első alkalommal egy barátságos, vidám társaság fogadott minket. Aztán amikor megkerestük a helyünket és belevágtunk, éreztem, jó döntés volt. Nem csak Kriszti személye, aki nekünk az első perctől nagyon szimpatikus volt – hiszen ez is nagyon fontos szerintem –, de a témák, amiket körül jártunk, azok is tetszettek. Én egyébként figyelmesnek tartom magam és alkalmazom is ezeket az ötleteket, amik a randi során elhangoztak, de rá kellett jönnöm, hogy a problémák mellett ezek háttérbe kerültek, végül elfelejtődtek. Jó volt ezekről újra beszélni, kicsit az ember más szemmel látja a házasságát, a párját. Volt olyan téma is, amiről mi például eddig soha nem beszélünk. Jó, hogy az is szóba került, mert fontos. Összességében én szívesen csinálnám tovább, mennék még. Végre volt újra egy kis „mi időnk”. Remélem, hogy a megváltozott élethelyzetünk mellett, sikerül erre figyelniünk és megmaradnak ezek a meghitt beszélgetések!

Köszönjük Krisztinek és a segítőinek ezeket a csodás alkalmakat!

Orsolya beszámolója:

Ez a beszámoló a hitbéli életben még kevésbé gyakorlott, kisgyermekes család élménye, akik felnőtként kezdtek bele ebbe a véget nem érő, önmagukba fektetett munkával teli folyamatba, ami az Isten szeretete által vezérelt mindennapok megélését jelenti számukra.

A több helyről érkező hívást hallva fontolgattuk a programon való részvételt, de amikor láttuk, hogy 7 szorosán egymást követő esti alkalomról van szó, elbizonytalanodtunk. Kerestük és megtaláltuk a kifogásokat, hogy ez miért nem jó nekünk (ki vigyáz majd a kisgyermekünkre, elhanyagoljuk, ha ilyen sokat nem leszünk vele, ilyen sűrűn nem tudjuk megoldani, hogy mindig ott legyünk, és így akkor már nincs is értelme belefogni, most erre nincs ennyi pénzünk...). Végül a sokadik „hisztis” napunk után vettem egy nagy levegőt és mondtam a férjemnek, hogy megyünk. Előtte már beszélünk róla, ő rám bízta a döntést, bár nem volt túl lelkes. Tartott attól, hogy mások előtt kell a nehézségeinkről beszélni, és esetleg majd őt hibáztatják

a konfliktusainkért. Kérdése összegezte félelmeit: „Ugye ez nem olyan összegeztós lesz?”

Nem olyan lett. Mikor belevágtunk fogalmunk sem volt róla milyen is ez, de a sorozat végére érve azt kell mondom, nagyon is szükségünk volt erre, és Krisztinának volt igaza, amikor határozottan állította, hogy ez jót tesz nemcsak nekünk, hanem a gyermekünknek is.

Hogyan indultunk neki? Krisztina kedves ráhangoló soraival: „Jelentkezéseket nekem azt mondja, hogy fontosak vagytok egymásnak, és fontos számotokra a kapcsolatokat építése.” Ez tetszett nekünk, hiszen ezen dolgoztunk egy ideje a hétköznapi rohanó és kapkodó feladatai között is, több-kevesebb sikerrel.

Megérkezésünkönkor finom teával, meleg vendégszeretettel és szépen díszített asztallal fogadtak minket. Szívet melengető volt az üzenet, hogy más is fontosnak tartja a mi jólétünket. Megtapasztaltuk és megszerettük, hogy közelebb hoz minket egymáshoz és Istenhez a jól felépített témák sorozata. A házaselet velejáróinak átbeszélése pedig a kezdeti izgalom után hétről hétre egyre lelkesebben várt alkalommá vált. Kettőnkre volt bízva mennyit teszünk bele, és ezáltal mennyit nyerünk azzal, hogy őszintén és komolyan átgondolva válaszolunk társunknak a felvetett élethelyzetekre vonatkozó kérdésekre. Hétről hétre azzal foglalkoztunk, hogyan szerethetnénk egymást jobban, társunk számára is érezhetően. Ez a hozzáállás beszívargott a mindennapjainkba is, megkönnyítve és boldogabbá téve azokat. Mindketten sokat kaptunk a sorozattól. Egy-egy ráismerés (pl. kinek mi a szeretetnyelve és valójában használjuk-e), annak felismerése, hogy előttünk van a probléma és nem közöttünk, hatékonyabban segített

átlendülni a hétköznapi feszültségek nagy részén.

Legnagyobb öröm számomra pedig az volt, amikor a férjem ragaszkodott a legjobban ahhoz, hogy ne hagyjuk ki a soron következő alkalmat, pedig nehéz volt megoldanunk a gyermekfelügyeletet, és én már lemondtam volna a részvételtől.

Ez után az élmény után talán jobban odafigyelünk arra, hogy a későbbiekben most már

önállóan, magunknak szervezve találjunk alkalmat a házasrandi folytatására.

Bátran ajánljuk minden házasságban élőnek a sorozaton való részvételt. Hálával gondolunk minden segítő munkájára, mert valóban hozzájárultak ahhoz, hogy a kezdő énekben elhangzó sor igaz legyen: „Találkozni jöttem veled...” – nemcsak Istennel, hanem egymás lelkével is.

A konfirmációs felkészítőről

Április 29-én, szombaton egy csendesnap keretében zártuk le az idei konfirmációs felkészítő folyamatát. Az elkövetkező hetekben mindenki levizsgázik a teljes kérdéssorból, majd május 21-én a templomi vizsgára, május 28-án pedig az ünnepélyes fogadalomtételre kerül sor. A csendesnapon jelenlévőknek egy kérdést tettünk fel: „Szerinted milyen volt a konfirmációs előkészítő ebben az évben? Fogalmazd meg pozitív élményeidet néhány mondatban!”

Erre a név nélkül beadható „feladatra” a következő válaszokat kaptuk.

„Szerintem nagyon szuperek voltak az órák. Kiváló közösség alakult ki, bárkihez fordulhatok bármilyen problémámmal. Ebből a közösségből lesznek olyanok, akik jövőre osztálytársaim lesznek, így remélem könnyebbek lesznek a gimnáziumi éveim. Életem egyik legjobb döntése volt a konfirmáció.”

„Énszerintem ez a konfirmációs előkészítő nagyon jó volt!!! Mindig jó volt bejönni egy nehéz nap után, ahol kikapcsolódhattam és hallgathattam a Tiszteletes tanításait. Én csak ajánlani tudom a konfirmációs előkészítőt és a konfirmálást is!!!”

„Örülök, hogy jártam ezekre az órákra, mert jó hangulatban teltek, és sokszor elgondolkodtattak.”

„Egy jó energiájú, hangulatú közösség alakult ki, egy fantasztikus lelkipásztorral megkoronázva! Mindig nagyon jó sztorik, illetve tanulságos történetek voltak. Nagyon örülök, hogy bekerültem ebbe a közösségbe!”

„Szerintem nagyon családias és befogadó közösség voltunk. Meg tudtam nyílni, és nyíltan beszélhettem az érzéseimről. Nyugodt beszélgetéseink miatt mindig boldogan és örömmel telve mentem az előkészítőkre. ☺”

„Jó volt, sokat beszélgettünk, sok kedves embert ismerhettem meg, a hitem is sokat erősödött. Jól éreztem magam.”

„Egy nagyon jó, kedves, vicces és megbízható közösségbe kerülhettem. A konfirmáció segítségével igaz barátokra találhattam. Nagyon hálás vagyok ezeknek az alkalmaknak, mert igazán közel kerülhettem Jézushoz.”

„Én nagyon élveztem, megismerhettem új embereket és jó közösségben lehettem. Megerősítette a kapcsolatomat Jézussal és Istennel.”

„Nagyon kedves volt mindenki, jó csapatot alkottunk. Ezek az emlékek mindig meg fognak nekem maradni. Sokat nevtünk, dolgoztunk együtt és segítettük egymást. Ez a társaság nagyon együttérző és elfogadó volt. Örülök, hogy egy ilyen közösség része lehetek.”

„A legjobb, mert nagyon jó volt. Hétfő este jó volt megállni a nagy rohanásban, hogy igazából mire kell odafigyelnünk. Jó volt Előddel és a barátaimmal. Semmiért nem felejténem el ezeket, remélem sokáig megmaradnak ezek az élmények úgy, hogy fel tudjam a gyerekeimnek idézni.”

Novák László: Isten Lelke

Hová Isten Lelke hatolt: alvó ébred, éled a holt.
eloszlik az éj homálya, a bűneit tisztán látja.

Ki megdöbben, szíve sajog, oda megy, hol bűnök, bajok
terhe lehull, semmivé lesz: az Úr Jézus keresztyéhez.

Hol működik Isten Lelke, erőt nyer a félénk, gyenge
a tudatlan bölcsességet, vigaszt, kit a bánat éget.

Megújul a szív, a lélek, szeretet, hit, remény éled,
a szó, a tett mind azt mondja: Ez is Jézus megváltottja!

Isten Lelke oda tér be, ahol hívják várva, kérve.
Ajándékot oda vihet, ahol talál nyitott szívet.

Ott nyugszik meg, csak ott marad, hol meghódol az akarat,
intelmének híven enged. – Csak oda visz győzedelmet!

Tanév az iskolalelkész szemével

„A teljes Írás Istentől ihletett, és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre; hogy az Isten embere tökéletes és minden jó cselekedetre felkészített legyen.” (2Timóteus 3:16-17)

Ezzel az igével indultunk a 2022-23-as tanévben a Launai Miklós Református Iskolában. Célunk az, hogy a tanulás és a versenyek mellett a református nevelés, az Úr Jézus mellett való döntés, a szeretet nyelvén való beszéd és cselekvés, valamint az egyházi kötődés növekvő mértékben jelenjen meg az iskolában és a családokban egyaránt.

Az iskolában minden napot áhítattal kezdünk. Kicsik és nagyok együtt ülnek le az aulában, ahol énekléssel, igével és imádsággal kezdjük a napot. Előkerül a bibliodráma, a hagyományos magyarázatos áhítat és az énekes dicsőítés egyaránt. Ezeken az alkalmakon szolgálnak az iskolalelkészen kívül időnként pedagógusok is, akik szívesen forgatják az Igét és arról bizonyosságot is tesznek.

Az egyházi év ünnepeiről olvashatnak a diákok és a gyermekeikért érkező szülők a faliújságon, valamint kapnak információt a gyülekezetek életéről és az egyházi pályázatokról egyaránt. A középiskolások keze által készült egy tabló, amelyről a diákok biztató igéket és imádságokat vihetnek magukkal a mindennapokra.

Októberben az őszi szünet igen rövidre sikerült, de előtte az általános iskolásoknak tartottunk egy csendesnapot, amelyen a gyerekek körforgásban több állomáson a Bibliával, annak megismerésével foglalkoztak az év igéjének megfelelően. Hallgathattunk előadást a Biblia keletkezésével és felosztásával kapcsolatban, az osztályok új szöveget írtak kedvenc ifjúsági énekeikre, nyomdáztak krumplinyomdával, kezükbe vehettek többféle Biblia kiadást. Közös éneket is tanultunk, amelyet a nap zárásaként nagy kedvvel és hanggal énekeltek el a gyerekek.

A tavaszi szünet előtti utolsó tanítási napon a középiskolások csendesnapját tartottuk meg, melynek központi témája az Úr Jézushoz való közeledés és a mellette való döntés volt húsvét fényében. A diákok többféle program közül választhattak: hallhattak a szeretetnyelvekről és felfedezhették a saját szeretetnyelvüket, rajzoltak, terveztek énekfűzet borítót a készülő új iskolai énekfűzetre, valamint beleélhették magukat a Biblia világába, húsvét történetének egy momentumát eljátszva, átgondolva.

A lelki épülés és a gyülekezetekhez való kapcsolódás mellett azonban a tanulása a főszerep a mi iskolánkban is. A gyermekeket igyekeznek a pedagógusok minél több versenyen és megmérettetésen elindítani. Vannak házi versenyek és részt vesznek a diákok megyei és országos versenyeken is. Az általános iskolások többnyire tanulmányi, a középiskolások pedig művészeti versenyeken és pályázatokon vesznek részt.

Ezen felül pedig a zeneiskolai tanulók is szép eredményeket érnek el, ők a tanszaki koncerteken és az iskolai ünnepségeken mutatják meg számunkra tehetségüket.

Iskolánk igen összetett intézmény, ahol a kis 6 éves gyermek és a felnőtt 19-20 éves diák egyszerre van jelen. Nem könnyű alkalmazkodni a sok szabályhoz, és törvényhez, amely az iskolát is köti, s amelynek meg kell felelni. Éppen ezért nagy szükségünk van az Úristen megtartó kegyelmére és útmutatására, hogy a gyermekeket a tudományban gazdagítva megmaradjunk a hitbéli nevelés útján, a diákokat feltöltő szeretettel, határok között tartva a krisztusi útra vezessük, ugyanakkor meg tudjanak felelni a felvételi és az érettségi vizsgákon egyaránt! Erre a munkára kérjük Isten áldását minden egyes napon!

Nagy Krisztina
intézményi lelkipásztor

Ifjúság Vezető Képzés – Budafok 2023. március 17-19.

Az idei évben is lehetőségünk volt részt venni az Ifjúságépítők Alapítvány által szervezett IVK-n. Kárpát-medence szerte közel 300 ifjúsági munkában részt vevő lehetett együtt, több mint 11 felekezetből. A gyülekezetből 10 szolgálóval vettünk részt ezen a képzésen. Előadások, dicsőítések, választható programok és sok-sok élmény várt ránk a három nap alatt. A téma az egység volt, mint a Krisztus test tagjainak egysége. Isten meg akarja szólítani, áldani a fiatalok életét is, ehhez szükséges az egység, az összefogás, a Krisztusban kapott új életünk bátor megélése. Szakmailag és lelkileg is sokat tanultunk, gyarapodtunk. Megerősödve jöhettünk haza, hogy majd a következő időszakokban a fiatalokkal való szolgálatban mindazt felhasználjuk és megéljük, amit Isten ajándékként nekünk adott ezen a hétvégén. A továbbiakban két résztvevő beszámolóját is olvashatjuk.

„Ez évben is csodálatos lehetőségként nézek vissza az IVK-ra. Személy szerint számomra legjobban a légkör tetszett. Azon kívül, hogy rengeteg előadáson vehettünk részt és számos plusz lehetőségünk volt, hogy megerősíthessük a hitünket, engem különösen az atmoszféra fogott meg. Így visszanezve rájöttem, hogy mennyire jó volt átélni azt, hogy minden helyzetben bátran felvállalhatom az Istenbe vetett hitemet és nem kell félnem attól, hogy mások lenéznek vagy kiröhögnek. Egy nyitott és őszintén érdeklődő társaságban lehettünk benne, ahol könnyű volt új embereket megismerni és közben növekedni a hitben is.” (Gábor Anna)

„Nekem az volt a jó az IVK-ban, hogy lelkileg feltöltődhettem amelle, hogy sok új dolgot tanultam. Nagyon tetszettek a reggeli és esti dicsőítések és evangélizációk. Az előadások alatt olyan dolgokat tanultam, amiket később használni tudok majd táboroztatásnál vagy más alkalmon, ahol csoportot vezetek. Nem mellesleg az is jó volt, hogy két napot együtt tudtam tölteni az ifis társaimmal.” (Szabó Emese)

Nyári Táborok

ALSÓS TÁBOR

JÚNIUS 26-30
TATA (NAPKÖZIS)

FELSŐS TÁBOR

JÚLIUS 1-5
BALATONCSICSÓ

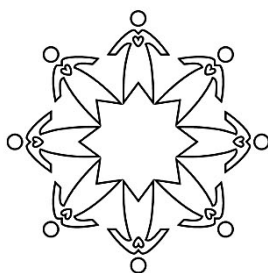
IFI TÁBOR

JÚLIUS 10-15
SZEKSZÁRD

GYÜLEKEZETI TÁBOR

JÚLIUS 27-30
NAGYBÖRZSÖNY

TOVÁBBI RÉSZLETEK
A HONLAPON
WWW.REFTATA.HU

TATAI REFORMÁTUS
EGYHÁZKÖZSÉG

Rendszeres gyülekezeti alkalmaink:

Gyülekezeti csoportok alkalmai:

BIBLIA ÓRA:

2023. június 7. 18.00
2023. szeptember 6. 18.00
2023. október 4. 18.00

NŐI KÖR:

2023. szeptember 8. 18.00
2023. október 13. 18.00

PRESBITERI BIBLIA ÓRA:

2023. szeptember 27. 18.00
2023. október 18. 18.00

FÉRFIKÖR:

2023. szeptember 13. 18.00
2023. október 11. 18.00

ÉNEKKARI PRÓBA: Minden csütörtökön
18.00 - tól a tóvárosi kistemplomban.

Bibliás alkalmak:

**ISTENTISZTELET MINDEN VASÁRNAP
9.00 ÓRAKOR TÓVÁROSON A KISTEMPLOMBAN,
10.00 ÓRAKOR TATÁN A TEMPLOMBAN.**

A vasárnapi 10 órás istentisztelettel párhuzamosan
gyermekmegőrzés és gyermek-istentisztelet is van
a gyülekezeti termeinkben.

Istentisztelet csütörtökön délelőtt
mindkét idősek otthonában, délután a kórházban.

VASÁRNAPI IMAÓRA

18.00 órától a Tóvárosi Kistemplomban.

Hivatali nyitva tartás

Hétfőn és pénteken 9-12 óra között, szerdán pedig 14-17 óra között várjuk Kedves Testvéreinket! Természetesen a korábbi évtizedek szokásának megfelelően valamennyi gyülekezeti alkalomhoz kapcsolódóan lehetőség van a hivatali ügyintézésre is.

A fogadási időn túl is állunk a gyülekezet tagjainak rendelkezésére, de kérjük ilyen esetekben az időpont egyeztetését. A hivatal 34/380-616-os, valamint 30/380-8496-os telefonszámán van lehetőség a személyes találkozás megbeszélésére.

TATAI -TÓVÁROSI HARANGSZÓ

A Tatai Református Egyházközség hivatalos lapja
Szerkesztette, felelős kiadó: Dr. Szabó Előd
Készült: a gyülekezet kiadásában.

Előkészítés: BCs Nyomtatás: Sollers

**A gyülekezet tagjaihoz
a presbiterek útján jut el a Harangszó.**

Itt vagyunk:

2890 Tata, Kocsi u. 15. Tel.: 34/380-616

E-mail: hivatal@reftata.hu
Gyülekezetünk honlapja: www.reftata.hu

Az egyházközség bankszámlaszámai:
Tatai Református Egyházközség
11600006-00000000-04348612 (Erste Bank)
11740047-20132675 (OTP)

A Tatai Református Gimnázium honlapja:
www.refi-tata.hu
Kenderke művészeti iskolánk honlapja:
www.kenderke.hu

Támogassa a Harangszó megjelenését!

Az újságot adományokból tartjuk fenn,
és ingyen jut el gyülekezetünk valamennyi tagjához.
Ha valaki anyagilag is segíteni tudja az újság megjelenését, annak neve, illetve cégének, vállalkozásának a neve megjelenhet az újság hátoldalán.

Várjuk a támogatók jelentkezését!

Köszönjük segítségüket!

A Harangszó megjelenését a Sollers Nyomda támogatta.

**Ofszet-, digitális és tamponnyomtatás.
Minden, ami nyomdával kapcsolatos:**

Havilapok, könyvek, prospektusok,
naptárak, szórólapok, plakátok,
ügynyitelt nyomtatványok, névjegykártyák,
borítékok, ajándéktárgy emblémázás,
stancolás... a grafikai tervezéstől
a nyomdai kivitelezésig!

Forduljon hozzánk bizalommal!

BD Sollers Kft.

Tata, Komáromi u. 55.

Tel.: (+36) 30-351-7502

E-mail: info@bdsollers.hu

www.bdsollers.hu